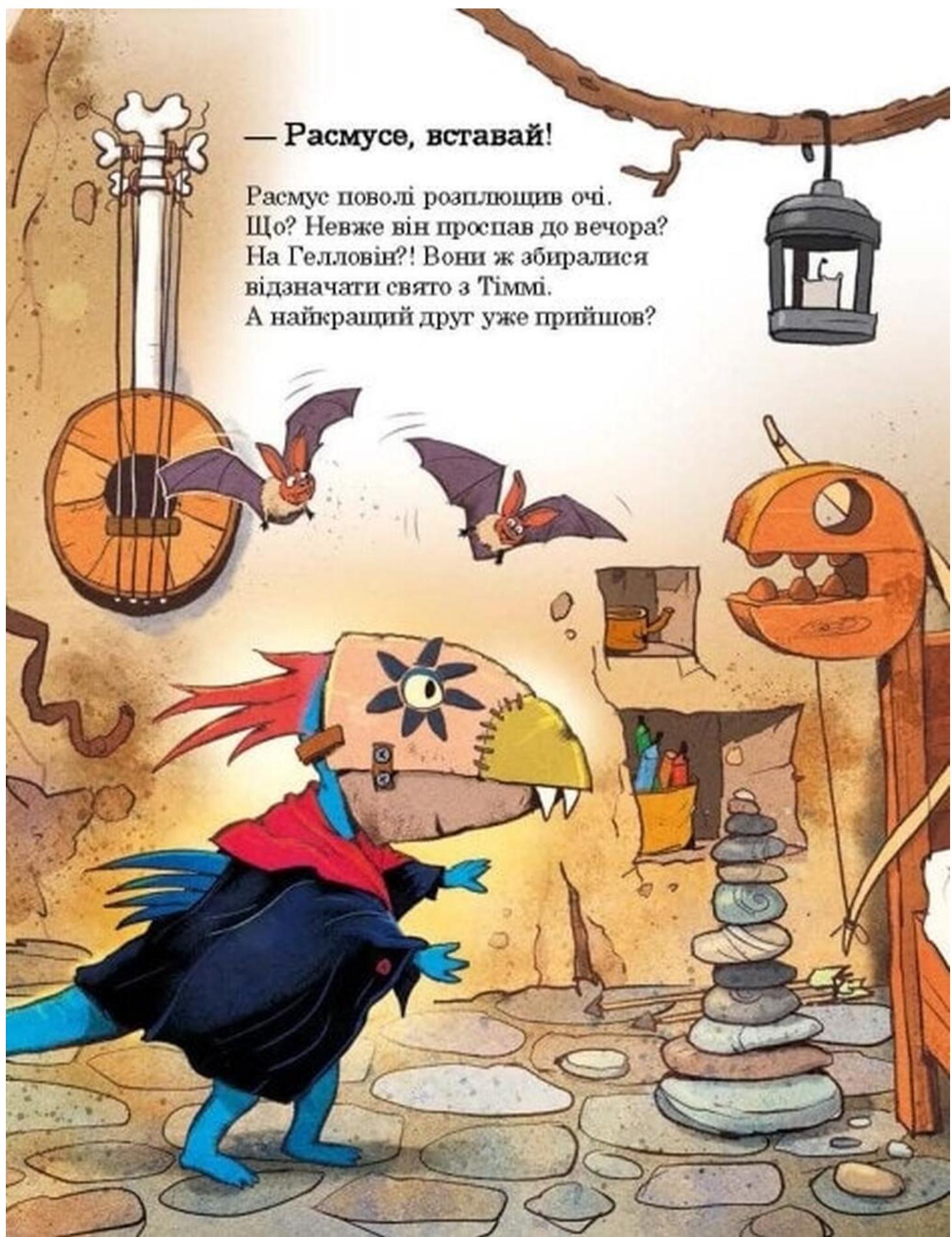

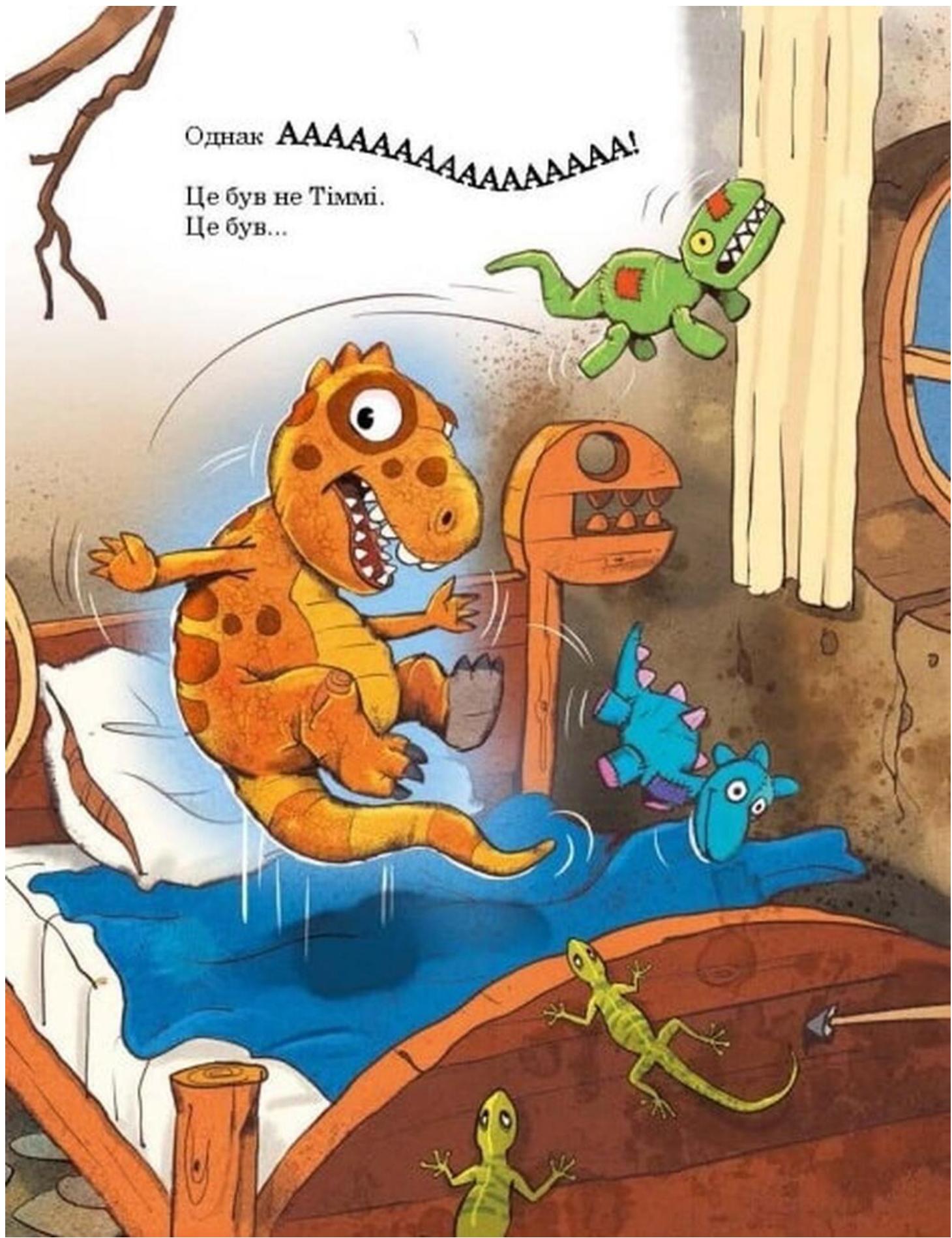
— Расмусе, вставай!

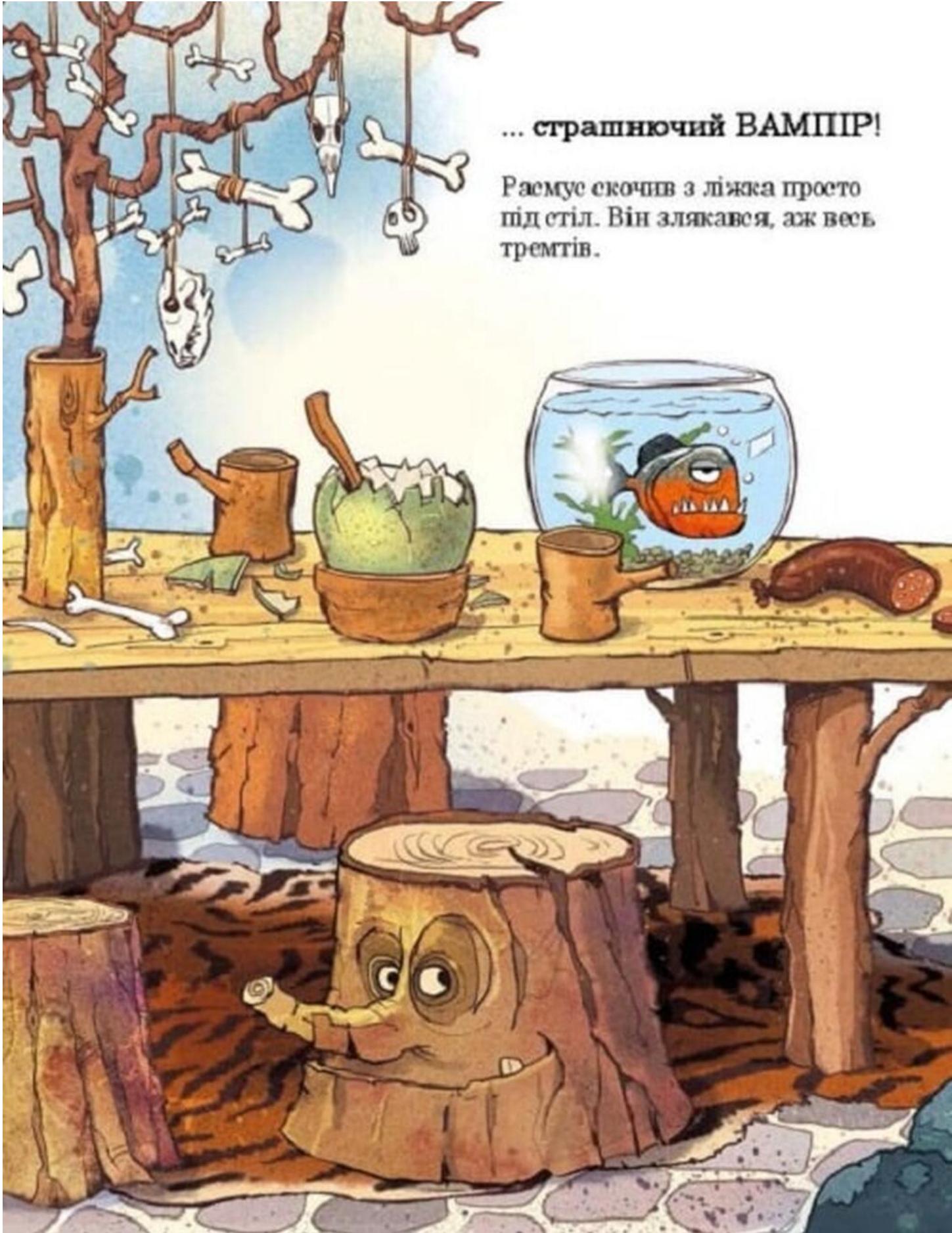
Расмус поволі розіплющив очі.
Що? Невже він проспав до вечора?
На Гелловін?! Вони ж збиралися
відзначати свято з Тіммі.
А найкращий друг уже прийшов?

Однак **АААААААААААААААА!**

Це був не Тіммі.
Це був...

... страшночий ВАМПІР!

Расмус скочив з ліжка просто під стіл. Він злякався, аж весь тремтів.

Над головою в нього почувся сміх.

— Не трусишся так! Я не справжній
вампір. Це просто...

... ТІММІ!

Вампір зняв маску. Расмус полегшено зітхнув. І справді це був просто Тіммі!

— А ти як вирядишся, Расмусе?

— Е-е, привидом, — сказав Расмус і виліз з під столу.

— Бліскуче! — вигукнув Тіммі. — От о ми всіх налякаємо!

Расмуса пересмикнуло. Ходити по хатах у костюмах йому було лячно. Багато на Гелловін моторошних костюмів та інших речей!

— А може, тут, у дома посвяткуємо? — запитав Расмус.

І вгадайте, що сказав йому Тіммі?

— Ні, навіщо ж! Ходімо!

І з цими словами Тіммі прожогом вискочив із печери родини Рексів. Расмус поспішив за ним.

— Куди спочатку? — засапано спитав Расмус.

— До Еббі Анкілозавр!

Невдовзі вони прийшли до печери, де мешкала сім'я Еббі.